VECKOBLADET

Nr 25 i webbform 070921

Finns inga illegala migranter, bara illegala regeringar!

Nationell aktionsvecka 18-25/9 Arrangör: Asylgruppen Lund
Lördag den 22 september Manifestation mot förvaret i Örkelljunga (Gemensam färd kommer arrangeras från Lund)
Söndag den 23 september
Kl. 15.00 Föredrag: Asylpolitik ur ett genusperspektiv med Melinda Höglind och Andreas Ganslandt på Miljöbiblioteket, Winstrupsgatan 3
Kl. 16.00 Föredrag: Ett samtal om papperslösas situation och kamp i Europa med Maja Sager på Miljöbiblioteket

---

Ideologi - hinder eller hjälp i miljöarbetet?

Vilka är de stora miljöhoten - globalt och lokalt?
Kan kapitalismen användas i miljökampen?
Vilka fördelar och hinder finns utifrån politisk ideologi?
Inledare: Karin Svensson Smith, riksdagsledamot för miljöpartiet
Diskussionsmöte måndag 24 sep
kl 19 i Högevallsbadets konferenslokal
Arrangör: Demokratisk Vänster

Torgmöten

Demokratisk Vänster ha torgmöten den 22 och 29 september kl 11-12 på Mårtenstorget. Det är flygbladsutdelning och små korta appeller. Mötet den 29 september sker till ackompanjemang av Röda Kapellet.

Osynliga partiet

Tre hus från vårt bodde en flicka som hette Ann. Vi umgicks inte, det gör man inte med sju års åldersskillnad under skolåren, men vi hälsade förstås på varandra.

Ann läste ett slag i Lund och var lite aktiv i kvinnorörelsen innan hon for till Stockholm. Hon kallar sej numera Ann Margrethe men har behållit efternamnet Livh. Sen ett år tillbaka är hon vänsterpartiets oppositionsråd i Stockholm.

Nyss mättes stockholmarnas kunskaper om sina ledande kommunalpolitiker. De var allmänt svaga. Svagast var de om Ann Margrethe. Strax innan hade en mätning visat att Lars Ohly låg sist bland partiledarna när det gällde medieexponering.

Det finns (numera, annat var det på Stalins tid) en skepsis i vänstern mot personfixering. Den är i och för sej sund. Men de anonyma företrädarna är också ett problem, något som

påpekades både i partiets förvalsdiskussion (America Vera-Zavala) och i den preliminära eftervalsanalysen (Jenny Lindahl Persson). Just i ett läge där positionen anonymiserar partiet i dess egenskap av tredje rangens oppositionsparti hade det behövts representanter som kunde ta plats i debatten och medvetandet.

Eller är det nån som tror att vänsterpartiets företrädare i Stockholm och riket skulle ha varit lika obeaktade om de hade hetat Margareta Olofsson respektive Jonas Sjöstedt?
Gr

Brev

Nedanstående privatbrev, utan avsändare, poststämplat i Vancouver den 14 september, anlände till VB-redaktionen måndagen den 17. Trots att det nästan säkert är frågan om ett falsarium har redaktionen beslutat att publicera det, eftersom det på sitt sätt dokumenterar förhärskande stämningar i dagens samhälle.

Käre Robert,
Du är inte min vän men nästan den ende som jag kan ha ett ärligt meningsutbyte med.

Du inser naturligtvis att jag inte kommer att kunna styra USA länge till. Min makt minskar redan och kommer att upphöra fullständigt när min marionett om något år lämnar Vita Huset. Möjligen skulle mitt inflytande kunna förlängas någon tid om han före sin avgång väljer att bomba Iran som en sorts avskedspresent till mig och världen.

Terrorn de gångna sex åren har tjänat honom, liksom alla andra förtryckarregimer och repressiva regeringar, väl. Han har fått möjlighet att trotsa FN, bryta mot Geneve-konventionen, upphäva amerikanernas medborgerliga rättigheter, fängsla motståndare, mörda och tortera män och kvinnor okontrollerat, inskränka yttrandefriheten i stora delar av den så kallade fria världen och föröda den amerikanska ekonomin genom en lika massiv som meningslös upprustning.

Samma förmåner har samtliga förtryckare i Afrika, Asien, Latinamerika och Europa åtnjutit, särskilt de prostituerade, förlåt, villiga regeringarna. Och de har sannerligen tagit vara på dem.

Mitt syfte är förstås inte terrorn i sig utan att genom terror öka regeringarnas förtryck och därmed folkens motstånd, samt att försvaga USA och få människor i alla länder att inse att USA är deras fiende.

Med mycket små medel, det måste Du erkänna, har jag åstadkommit revolutionerande förändringar, samtidigt som USA tack vare sina enorma resurser systematiskt försvagat sig självt moraliskt, ekonomiskt, politiskt, socialt och rentav militärt.

Men mitt inflytande i den muslimska världen närmar sig nu noll. Varenda självmordsbombare påstår sig utföra sina aktioner i mitt namn. De förfärar och väcker anstöt överallt och särskilt bland muslimer.

Terrorismen är en kollektiv psykos, det vet alla som läst sin historia. För en tid är den förhärskande. Sedan blir den genomskådad som den illusion den är. Risken att drabbas av terrorism är för den enskilde mycket mindre än till exempel risken att bli överkörd. Den verkliga faran för människorna är deras egen fruktan och de repressiva åtgärder makthavarna tar till i ”kriget mot terrorismen”.

Inte desto mindre har terrorism vid flera tillfällen tjänat sitt syfte i situationer då den kollektiva psykosen omfattat alla eller många. Den banade väg för den ryska revolutionen och inte minst bidrog den till upprättandet av staten Israel.

Men som sagt. Plötsligt släpper människornas paranoia och psykosen upplöses som en ond dröm. Då är terrorns makt bruten. Det har inte skett än, och moderna massmedier kan med

sina subtila förförelsemetoder förlänga den (och min makt) någon tid.

Troligen slutar mitt liv samtidigt som min makt upphör. Jag är fysiskt ganska svag. Det är ansträngande att bära världen på sina axlar, även om man som jag i åratal suttit passiv och incommunicado i en sorts klostertillvaro här i bergen. Jag har visserligen talat in några meningslösa videos (denna föråldrade teknik!), som mina medhjälpare får publicera de närmaste åren efter min död, till vad verkan de hava kan.

Du vet ju att den historiska utvecklingen hängde på ett hår dagarna närmast efter den 11 september. Själv insåg jag inte genast vilka möjligheter att skapa världshistoria som situationen gav mig.

Du läste mitt första fax där jag förklarade att jag inte hade något med attacken mot World Trade Center att göra eftersom min religion förbjuder mig att döda oskyldiga.

På sätt och vis var det sant. Jag hade drömt om att utplåna i första hand Pentagon. Jag föreställde mig knappast att någon skulle ta mina drömmar på allvar. Än mindre förmå genomföra dem.

Den 6 oktober 2001 ville mulla Omar ställa mig inför rätta om han fick bevis för min skuld till attentaten från USA. Några sådana bevis existerar självfallet inte. Mulla Omar ville helt enkelt rädda Afghanistan undan en amerikansk invasion. Med tanke på hur landet drabbades klandrar jag honom inte.

Men de amerikanska bandhundarna kunde inte hålla sig ens en vecka. Redan dagen efter, den 7 oktober började invasionen.

Därmed var jag räddad. Och dömd.

Mitt öde var avgjort. Jag tog på mig ansvaret för 11 september. Det var liktydigt med en dödsdom, en dödsdom som kunde uppskjutas bara så länge jag kunde hålla mig undan. Men tills det skedde var jag allsmäktig.

Min fiende var det amerikanska imperiet. Min uppgift var att tillfoga det stora förluster och påskynda dess uppenbara sönderfall, ett sönderfall som bland annat tog sig det uttrycket att skrupelfria politiker kunnat göra en fanatisk åsna till president fast han förlorat valet. Det var en annan av de tillfälligheter som gav mig min makt. Vi dansar en alldeles särskild tango, George W och jag.

Med invasionen i Afghanistan 2001 inleddes USA-imperiets beslutsamma marsch mot sammanbrottet, precis som tidigare britternas och ryssarnas. De tunnlar och kommunikationer som vi byggt på 1980-talet under kriget mot ryssarna gjorde oss nästan helt oåtkomliga.

Men folket fick lida. Opiumodlingarna hade vi ju i stort sett lyckats utrota under våra drygt tio år vid makten. Nu har de mångdubblats. Och varenda gangster i Afghanistan upplever gyllene tider.

Jag iakttog fascinerat hur USA förlorade inflytande redan under förberedelserna för invasionen i Irak. När George W triumferade på hangarfartygsdäcket och ropade: ”Mission accomplished!” jublade jag. Han hade öppnat helvetets portar.

Sommaren 2006 släppte han den israeliska bandhunden på Libanon. Det ledde till att vi med små medel tillfogade USA och Israel ytterligare ett dundernederlag.

Några månader senare genomförde Etiopien på USA:s initiativ en fullständigt folkrättsvidrig invasion i Somalia, där de muslimska domstolarna börjat ett långsiktigt återuppbyggande av en civil struktur. Den slogs omedelbart i spillror. Destruktion duger vapnen till. Massdöd och massflykt blev invasionens konsekvenser. Den USA-beväpnade etiopiska armén härjar vilt i Somalia och Ogadenprovinsen.

Visserligen kontrollerar USA fortfarande FN, media och regeringar i väst och kunde ganska snabbt framtvinga ett accepterande av den amerikanska propagandaversionen av invasionen. But facts kick! Det enda USA på sikt har åstadkommit är ett nytt Irak på Afrikas Horn. Konsekvenserna kommer att bli fruktansvärda.

Min största triumf skulle jag uppnå om USA bombade Iran. Det skulle för all framtid grundmura imperiets anseende som mänsklighetens fiende nummer ett. Och därmed på sikt

dess undergång.

Jag iakttog med stort intresse bombangreppet mot Syrien häromdagen. (Härmed har jag bevisat att jag alltjämt är kvar i livet). Jag brukar ju foga in sådana små ledtrådar i mina annars meningslösa meddelanden.

…

Käre Robert,

Jag minns med tillfredsställelse vårt samtal i Almatig i Sudan, 1993 tror jag det var, när mitt entreprenadföretag höll på med ett vägbygge från Khartoum till Port Sudan.

Kanske var det när du såg vägbygget som du ensam av alla analytiker insåg min verkliga insats under det tio-åriga kriget mot ryssarna i Afghanistan: att bygga vägar och tunnlar.

Visst deltog jag och mina män i striderna, men i det sammanhanget var vi amatörer. Vår verkliga insats var den vi gjorde som professionella väg- och tunnelkonstruktörer. Den bidrog till Sovjetunionens nederlag. Och den kommer att bidra till USA:s

Men det tioåriga kriget mot Sovjetunionen var, även om det ledde till det sovjetiska imperiets undergång, en kamp med mindre dimensioner än den nuvarande, vilken ju, trots dånet från explosionerna i Irak, egentligen förs med psykologiska medel.

När vi samtalade i Almatig var jag ganska trygg och avspänd, men jag uppskattade också vårt samtal i bergen utanför Jalalabad 1997, trots att det framgick av Dina artiklar och Din bok att Du underskattade mig, precis som alla andra..

Eller kanske inte. Min person är faktiskt helt betydelselös. USA-imperiets motståndare är inte jag, utan en myt, en 11 september-skugga som bär mitt namn.

Jag kan väl avslöja att jag befinner mig i en miljö som liknar den där vi möttes den gången i Afghanistan men som ligger mycket långt därifrån. Jag tycker om den fria rymden kring höga berg. Skillnaden är att jag nu slopat hela den löjliga skyddsapparat av beväpnade män osv som jag omgav mig med då. Sådant avslöjar mycket mer än det skyddar.

Jag skulle vilja be dig om en tjänst, Robert. Visserligen spelar det egentligen ingen som helst roll, men jag skulle gärna se att Du hjälpte mig med det här brevet, på ett alldeles speciellt sätt. Jag vill att det ska fungera som en sorts flaskpost, som i framtiden kan redovisa en del av mina tankar för eftervärlden.

Så jag ber Dig att Du väljer ut ett avlägset, konfliktfritt litet land med ett för de allra flesta okänt språk och låter översätta texten till detta språk. Sedan söker Du reda på minsta möjliga offentliga organ i någon provins i detta land, ett organ som nästan ingen läser eller ens känner till, men som trots allt existerar och publicerar politiska texter. Där ska du så diskret som möjligt publicera brevet. Underteckna det endast med mina initialer.

Din UbL

Extra kommunfullmäktigemöte:

Fotgängare, cyklister, partistöd och hemlöshet

Läsare av Sydsvenska Dagbladets lundasidor lever i den av tidningen spridda villfarelsen att det extra kommunfullmäktige som hölls på torsdag i förra veckan bara handlade om Sverige”demokraternas” motion om s k insynsposter för partiet i alla nämnder. Så var det inte. För läsare av Skånska Dagbladets lundasidor är det ännu värre: de vet inte ens om att det hölls ett extra fullmäktige, eftersom tidningen inte skrev ett ord om detta.

I själva verket behandlade det extra fullmäktigemötet en rad motioner och en interpellation.

Skilj gångbanor från cykelbanor

Så till exempel röstade en majoritet bestående av de borgerliga plus socialdemokraterna ner

Demokratisk vänsters motion om att fysiskt skilja gångbanor från cykelbanor. Dv hävdade att de två miljövänligaste trafikslagen har olika förutsättningar, och att nuvarande blandning – med i bästa fall olika typ av beläggning för att skilja gång- från cykelbana – av fotgängare och cyklister inte visar respekt för de båda trafikslagens särart. När den fysiska utformningen av trafiksystemet inte visar respekt för trafikanten, tenderar trafikanten att bli respektlös mot såväl trafikregler som medtrafikanter.

Fortsatta konflikter
Därför vill Dv ha en utformning av GC-banorna som i de ”stora” cykelländerna Danmark och Nederländerna, dvs. med tydlig fysisk separation i form av nivåskillnader eller planteringsremsor. Men majoriteten tyckte alltså att det är bra att i praktiken blanda gående och cyklister huller om buller, även om det formella beslutet blev att anse motionen besvarad. V och mp gav dock förslaget sitt stöd.

Kommunalt partistöd
Demokratisk vänsters motion om att kommunalt partistöd vållande en lång debatt. Motionen hänvisade till avsikten med kommunalt partistöd, att det ska användas för partiernas verksamhet i den egna kommunen, och föreslog att kommunfullmäktige skulle uttala att stödet endast får användas för aktiviteter i Lunds kommun och att partierna skulle avkrävas redovisning för hur stödet används.

I sitt förslag har Dv lagt in en gardering: ifall det inte av formella skäl är möjligt att avkräva partierna en redovisning skulle fullmäktige besluta om att rekommendera partierna att redovisa hur pengarna – f n 13-14 miljoner per mandatperiod – används.

Rätt tolkning av Dv
När ärendet behandlades i kommunstyrelsen fanns som underlag en skrivelse från kommunkontoret. Skrivelsen gav Dv rätt: kommunalt partistöd ska användas i den egna kommunen. Eller mera precist: det skall ”tillgodose ett till kommunen anknutet intresse”. Till sådana intressen räknas inte att använda stödet för att bygga upp eller förstärka en riks- och/eller distriktsorganisation för partiet. Vidare menade kontoret att det inte är möjligt att avkräva partierna en redovisning, men hade inga invändningar mot en rekommendation.

En enig kommunstyrelse ansåg motionen ”besvarad” med denna skrivelse, dvs. alla sa ”jaså” till den. Noteras bör att Demokratisk vänster inte har rösträtt i kommunstyrelsen.

Omsvängning från s och v
Under motionens väg från kommunstyrelse till fullmäktige hände tydligen saker. Till alla andra partiers överraskning yrkade socialdemokraterna bifall till förslaget om en rekommenderad redovisning. Vänsterpartiet ansåg sig nödsakad att följa med och svängde under sittande möte (en vänsterpartist avstod från att rösta i den avslutande omröstningen). Även centerpartiet och enstaka folkpartister stödde förslaget. Emot gick borgerligheten i övrigt, med moderaterna i spetsen, samt miljöpartiet. Moderaterna hänvisade i sitt motstånd framför allt till praktiska svårigheter att skilja ut vad som var verksamhet i den egna kommunen från andra verksamheter och att det var svårt att skilja ut partistödet från andra inkomstkällor. Detta föranledde Anders Almgren (s) att påpeka att om moderaterna hade sådana svårigheter att hantera enkla redovisningsuppgifter var det nog dags för moderaterna att se över hela sitt ekonomiska redovisningssystem. Motionen röstades ner med röstsiffrorna 30 mot och 29 för, dvs beslutet blev att anse den ”besvarad” med kommunkontorets skrivelse.

Frågor om hemlösheten
I maj skrev Demokratisk vänsters Sven-Bertil Persson en interpellation, dvs en eller flera frågor,, till socialnämndens moderate ordförande Göran Wallén. Perssons frågor var helt

enkelt om socialnämndens ordförande ansåg situationen för de hemlösa var acceptabel och om han inte tyckte det, vilka åtgärder är då på gång?

Interpellationen har sedan i maj bordlagts ett antal gånger beroende på tidsbrist, men nu kom den äntligen upp till behandling. Walléns svar blev i korthet att socialnämnden nu tillsatt en grupp för att kartlägga hemlösheten. Gruppen ska också komma med förslag till åtgärder. Persson förklarade sig tills vidare nöjd med svaret och såg förväntansfullt fram mot gruppens redovisning av sitt arbete.

I detta sammanhang kan tilläggas att Demokratisk vänster dagen efter valet i fjol lämnade in en motion med krav på kraftfulla åtgärder mot hemlösheten. Denna motion har uppenbarligen gått vilse i den kommunala apparaten och har ännu inte behandlats av fullmäktige.
un

PS. Jovisst, det fanns motioner från andra partier också. En socialdemokratisk om positiv särbehandling av underrepresenterat kön som besvarades med ett jaså av den borgerliga majoriteten, samt en folkpartistisk om betygsättning på kommunala verksamheter, som i stort sett bifölls av samma majoritet. *DS*

Krig och fred

I årets regeringsförklaring har alliansregeringen utelämnat den vanliga försäkran om att Sverige är militärt alliansfritt. Det är självklart ingen tillfällighet: det är en diskret men tydlig markering till omvärlden om att landet är på väg att ändra sin säkerhetspolitik. Det är en förändring som sker mot en stor folkmajoritets vilja. Jag kan inte förstå varför inte vänstern, inkl. delar av socialdemokratin, går till hård politisk motoffensiv i denna fråga. Då skulle det också bli aktuellt att formulera en försvarspolitik.

Aktuell krigsvetenskap
Det är tråkigt att behöva ta upp ämnet igen, men det är så att Sverige numera har ett arméförsvar av storleksordningen ett kompani. En kompanistyrka om så där 125 man är alltså vad Sverige förmår snabbt ställa på benen i en situation där vi skulle angripas. Nu kommer vi inte att angripas, men visst är det väl lite klent? Uppgiften har jag från senaste numret av Krigsvetenskapsakademins tidskrift, så det är säkert korrekt. Att det är på det sättet är resultatet av de borgerligas och socialdemokraternas gemensamma ansträngningar. Tidigare försvarsminister Odenberg satt lugnt och administrerade detta. Från årsskiftet ska landet öka på till en bataljon, men den ska befinna sig i Afghanistan eller Darfur eller var Sverige nu ska försvaras.

Doktrinhistoria
I samma nummer ges en översikt över hur de amerikanska försvarsdoktrinerna har utvecklats. Det började med massiv vedergällning på 50-talet, men den trodde ju ingen på sen Sovjet började kunna slå tillbaka på samma sätt. Sen blev det air-land battle på 60-talet som var ett sätt att kriga i djupled, t.ex. mot fiendens reserver. Det som gällde var förstås flygöverlägsenhet och massiv eldkraft. Det ersattes av det s.k. manöverkriget, som helt enkelt var en modern variant av von Mansteins rörliga blitzkrig under andra världskriget. Sen kom på 90-talet en s.k. revolution in military affairs, framhejad av grabbar som Donald Rumsfeld som talade om snabba kirurgiska grepp, ett minimum av soldater och eliminerande av krigets

kaos genom god datakommunikation. Det var det som provades i Irak II och som är grunden för den EU-stridsgrupp som Sverige nu sätter upp. Tja, sen är det på gång med det nätverksbaserade försvaret, en fantasi som älskas av tekniknördar och en försvarsindustri som är sugen på stora projekt.

Det anmärkningsvärda är då att Sverige oavbrutet har följt dessa modeväxlingar, från atomvapenutveckling på 1950-talet till nätverksförsvar i dag. Alltså, den ledande stormaktens doktriner i kampen om världsherraväldet kopieras ständigt till det mycket lilla landet Sverige. Det är inte konstigt att det har blivit dyrt.

Ska man tala om sådant?

Vad är då det senaste? Jo, manöverkrigets främste förespråkare William S. Lind skriver ofta om de amerikanska doktrinerna i den oumbärliga nättidningen Counterpunch. Han säger att vad som gäller nu, men som USA inte fattar, är fjärde generationens krigföring, en sorts guerillakrig som blandar moderna vapen med taktik som är urgammal. Den praktiseras av diverse motståndsgrupper i Irak mot USA och den användes av Hizbollah i Libanon mot Israel, i båda fallen framgångsrikt. NATO:s misslyckade flygkrig mot Serbien är en annan variant. Den nya krigföringen kommer säkert, med fördröjning. att studeras också i Sverige, detta med tanke på att den nya stridsgruppen ska bekämpa den. Men i stället borde naturligtvis Sverige lära och träna på att ha den sortens försvar och basera ett territoriellt, folkligt förankrat försvar på den.

Nu invänder säkert någon om varför man ska syssla med sånt här i en lokal vänstertidning som Veckobladet. Ja, vad gäller det lokala så är det ju så att Lund är den enda kommunen i Skåne som har ett regemente, nämligen det i Revinge. Regementet där ju också ett ställe som är djupt inblandat i utbildningen av soldater som ska ut och föra krig för EU. Det förpliktigar oss i Lund att bry oss lite mer. Dessutom är vi ju alla med och betalar för de militära extravaganserna. Vidare ska vi ju ta hand om de lemlästade och psykiskt skadade människor som kan bli resultatet av Sveriges tänkta krigsäventyr.

Men jag hämtar också stöd från gamle Friedrich Engels. Som en vän och läsare påpekat för mig uppmanade Engels livligt till studier av militärhistoria. Engels var förutom sina mellanhavanden med Marx i mitten av 1800-talet en, anses det numera, insiktsfull och skicklig skribent i militära frågor, väl inte i full nivå med Clausewitz men nästan. I dessa spalter gör vi inte anspråk på att matcha dessa herrar men när nu den vanliga mediabevakningen av sådana här frågor är så dålig får vi väl bidra till upplysningen efter förmåga.

Rapport från Sjöbo

Jag kom nu på att jag har missat att avge rapport om mitt årliga besök på Sjöbo marknad, en viktig plats för den som vill veta vad som rör sig i tiden. Jag kan då meddela att årets stora kommersiella slagnummer var s.k. Foppatofflor, en sorts plastskor med en massa runda hål i. Såvitt jag förstod användes formatet fritt utan besvärande bestämmelser om copyright/mönsterskydd/patent. Man kanske ska se det som en spridning av idéerna med öppen programvara från Linux etc. till helt nya områden.

Tja sen var det förstås de vanliga T-tröjorna med texter som jag dessvärre inte kan återge i en familjetidning som Veckobladet. Mera allmänt kunde man notera att nästan allt, från potatisskalare till kemiska rengöringsmedel nu utannonserades och såldes som klimatvänliga och miljöanpassade. Rent bedrägeri förstås, men det säger något om att det är argument som förväntas slå an i folksjälen. Vi som är intresserade av vad som händer folksjälen far alltid till Sjöbo marknad.

Lucifer